

Клептомани „від науки”

Анатолій Романенко,

заступник головного редактора
журналу „Політичний менеджмент”

Пише до редакції професор Валерій Тертичка: „На сайті Реферати <http://ua.textreferat.com/referat-11296-1.html> вміщено повністю, але без мого прізвища, мою статтю. Як з цим боротися?”

І справді, представлено на тому сайті статтю професора В. Тертички „Аналіз державної політики і політологія”, оприлюднену в нашому журналі ще 2004 року. Представлено анонімно. Тобто кожен, хто забажає, навіть абсолютний невіглас, може скачати текст, підставити своє прізвище, подати у якийсь журнал чи збірник і вже вважати себе мало не професором. Як зазначається на „реферативному” сайті, статтю професора В. Тертички вивісили там ще у березні 2008 року. За цей час з нею ознайомилося близько 2,5 тисячі відвідувачів. Добре, якщо творчо використали, з посиланням на джерело, а не банально вкрали.

Так, наприклад, як вчинила крадіжку чужої праці така собі кандидат політичних наук Олена Чижова, що сіє „разумное, доброе, вечное” в Національному педагогічному університеті ім. М. Драгоманова. Ця „вчена” пані поцупила статтю професора О. Картунова і доцента О. Маруховської з проблем конфліктології, оприлюднену в нашому журналі ще 2003 року. Вкрала, правда, не відразу, а через три роки після публікації. „Вчені” зазвичай не обтяжують себе читанням журналів, а полюють на те, що в Інтернеті „погано лежить”.

„Наукова” клептоманія буйно квітне на просторах СНД. Приклад: „<http://www.academim.org> / Академия Имиджологии информирует научное сообщество об аннулировании статьи Солоповой А. А. „Имидж современной науки в России”, опубликованной в сборнике „Имиджология 2005: феноменология, теория и практика” (стр. 245 - 246). Академия имиджологии приносит извинения в связи с фактом плагиата пострадавшему лицу, члену-корреспонденту Академии имиджологии, кандидату психологических наук, уважаемой Елене Александровне Володарской. Академия имиджологии намерена и впредь проводить жесткую политику в отношении научного плагиата”.

Ми також просимо вибачення у професора Олексія Васильовича Картунова і доцента Ольги Олександрівни Маруховської за факт плагиату.

Це ми, редакція, просимо вибачення. Нам соромно за наш недогляд. А „вченій” пані Олені Чижовій не соромно. Вона, треба думати, не вибачиться ні перед редакцією, ні перед окраденими нею науковцями.

Заздалегідь просимо вибачення й у професора Валерія Володимировича Тертички. За що? А за те, що його статтю може якась чижова вже і вкрала, а ми про це ще ні сном ні духом...

„Як з цим боротися?” — запитує професор В. Тертичка.

Боротися дуже просто: треба, щоб кожен, хто зважився „йти в науку”, не зазіхав на чуже.

Але як же не красти, коли хочеться мати „корочку” аж свербить, а працювати треба роками та й ще (ой лишенько!) самому думати, досліджувати... А тут на всіх парканах оголошення такі смачні розклеєні: „Реферати, курсові, дипломні і т. д. за помірну ціну”. Он у нас скільки енциклопедистів розвелось! За помірну ціну задовольнять будь-яку забаганку претендента на „корочку”. Але то для лінивих митрофанушок (мажорів, якщо по-сучасному). Доцент О. Чижова може й не платити „помірної ціни”: досягла такого рівня розвитку, що може власноруч з Інтернету скачати будь-яку статтю — „на шару”.